

дення з експлуатації газорозподільчих систем. Кодекс ustalеної практики. 2024.

Єрмоленко Є.О.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ У СИСТЕМІ МІЖНАРОДНИХ ТОРГІВЕЛЬНИХ ВІДНОСИН У КОНТЕКСТІ ОРІЄНТИРІВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Глобалізація світової економіки та прискорений технологічний розвиток ставить підприємства, які здійснюють зовнішньоторговельну діяльність, перед новими викликами, які пов'язані із необхідністю адаптації до трансформаційних ринкових умов, підвищенням конкуренції та дотриманням вимог сталого розвитку. Інституційне забезпечення є критично важливим фактором для досягнення конкурентних переваг та сталого розвитку підприємств, зокрема інформаційно-інноваційні важелі, адже ефективне використання новітніх технологій та інформаційних ресурсів дозволяє підвищити ефективність зовнішньоекономічної діяльності, мінімізувати ризики та забезпечити збалансований розвиток економіки країни в цілому.

Зовнішньоторговельна діяльність підприємств є важливим елементом національної економіки, а впровадження інноваційних підходів та інформаційних технологій сприяє розвитку нових ринків, підвищенню продуктивності та зниженню витрат. У той же час, принципи сталого розвитку вимагають від компаній врахування екологічних, соціальних та економічних аспектів, що ускладнює процес управління і потребує інноваційних рішень для забезпечення збалансованого розвитку.

Останні десятиліття в світі найбільш актуальними є проблеми саме економічного та соціального характеру, а також проблеми, що пов'язані зі станом навколишнього середовища. З метою запобігання цим негативним проявам були сформовані Цілі сталого розвитку, які визначають глобальні пріоритети зростання до 2030 року. Не остання роль у вирішенні тріади даних проблем належить міжнародній торгівлі, що знайшло своє відображення у певних нормативних документах як міжнародного, так і національного рівнів. Збалансований розвиток компонентів міжнародної торгівлі – економічного, соціального та екологічного – також вимагає уваги у міжнародному науковому просторі.

Питання розвитку міжнародних відносин та міжнародної торгівлі в контексті сталого розвитку досліджували у своїх працях О. Федунь, О. Михайленко, М. Макаренко та інші науковці. У той же час значення та місце між-

народної торгівлі у досягненні цілей сталого розвитку ще недостатньо висвітлені в працях науковців та потребують подальшого вивчення.

Активне обговорення зв'язку торгівлі та охорони навколишнього середовища розпочалось у 70-х рр. минулого сторіччя. У 1972 р. ООН провела в Стокгольмі конференцію з питань навколишнього середовища, під час якої було представлено результати дослідження «Контроль за викидами підприємств та міжнародна торгівля», підготовленого Секретаріатом Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ). Основним питанням дослідження був «зелений протекціонізм», а саме можливість впровадження заходів екологічної політики, що можуть створити перешкоди для торгівлі [1].

У результаті концепція «сталого розвитку» чітко встановила зв'язок між захистом навколишнього середовища та розвитком у широкому розумінні, включаючи торговельну політику.

Ці ідеї знайшли відображення у відповідних міжнародних та національних документах, що регулюють зовнішньоторговельні відносини.

Особливу увагу поєднанню цілей сталого розвитку та виробничих, торговельних і споживчих процесів приділяють у Європейському Союзі (ЄС). Європейське право вимагає, щоб усі політики ЄС, включаючи торговельну, сприяли сталому розвитку [2]. Відповідно, головною метою торговельної політики ЄС є поєднання економічного розвитку з соціальною справедливістю, високими трудовими та екологічними стандартами, прагнення до використання міжнародної торгівлі та інвестицій в якості засобу досягнення цілей сталого розвитку.

Правила торгівлі та стійкого розвитку включають торгові угоди ЄС з такими країнами як Канада, Грузія, Японія, країнами-членами МЕРКОСУР, Південна Корея, Сінгапур та іншими. Між ЄС та цими країнами заключенні відповідні угоди, що висвітлюють та законодавчо закріплюють дані правила [3].

Треба зазначити, що в Україні екологічні питання та питання сталого розвитку належним чином не інтегровані в процес формування та імплементації державної політики, включаючи торговельну політику. Тому питання довкілля та сталого розвитку мають бути чітко закріплені в торговельній політиці. Наявність у торговельних угодах екологічної складової не може залежати лише від політики та підходів іншої сторони (ЄС, Канади та ін.). Її необхідність має бути чітко сформульована та закріплена на стратегічному рівні, а також включати перелік актуальних питань.

Таким чином, Україна повинна активно імплементувати основні положення Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, розробити або адаптувати інструменти оцінки впливу торгівлі на сталий розвиток та довкілля, як його складову частину. Україна має пришвидшити темпи апроксимації свого законодавства до норм та стандартів ЄС відповідно до вимог, закріплених

Угодою про асоціацію. Законодавство, що приймається на виконання Угоди, повинно враховувати національні особливості та застосовувати такі механізми, які працюватимуть в Україні на практиці, а не лише слугуватимуть для підтвердження виконання зобов'язань.

Список використаних джерел

1. Екологічні питання у торговельній політиці ЄС та України: шлях до сталого розвитку. Аналітичний документ. Ресурсно-аналітичний центр «Суспільство і довкілля», 2017. 38 с.

2. Міжнародна торгівля та навколишнє середовище. Серія статей «Розуміємо ключові питання торговельної політики». Київ, Інститут економічних досліджень і політичних консультацій. 2014. Вип. 1. 22 с. URL: http://www.ier.com.ua/files/publications/Books/1.Trade_Environment.pdf

3. Official website of the European Union. URL: <https://ec.europa.eu/trade/policy/policy-making/sustainable-development/>.

4. Kovbatiuk G., Kovbatiuk M., Shevchuk V., Shklyar V. & Strilok I. Eco-economic mechanism of formation of the system of national priorities in the conditions of sustainable development. International Conference on Sustainable, Circular Management and Environmental Engineering (ISCMEE 2021) (Odesa, Ukraine, April 16, 2021). E3S Web of Conferences, Odesa. 2021. Volume 255. DOI: <https://doi.org/10.1051/e3sconf/202125501053>

Жиганов О.С.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ БУДІВНИЦТВА АВТОВОКЗАЛУ

Останні десятиліття потреба в зведенні об'єктів з різними функціями, які вимагають індивідуальних архітектурних і унікальних конструктивних рішень, суттєво вплинула на будівельну галузь України та інших країн. Використання збірного залізобетону зменшилося, і все більше поширюються технології монолітного будівництва. Інноваційний підхід до монолітного будівництва, а також вибір і обґрунтування методів технології та організації робіт стали ключовими напрямками не лише для розвитку будівельної галузі та забезпечення якісного зведення об'єктів різного призначення, але й для стратегічного прориву в удосконаленні нових опалубних систем і науковому підході до їх вибору і обґрунтування.